

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชน
จังหวัดพิษณุโลก

ชาติรี ชีวาวัฒนานนท์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เสนอภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภูมิศาสตร์

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาประธาน หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ และหัวหน้า
ภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์วิทยาระดับปริญญาตรี เรื่อง “ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก” นิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยนเรศวรเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(อาจารย์ ดร.จรัสดาว คงเมือง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์ ประสิทธิ์ เมฆอรุณ)

ประธานหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์

.....
(อาจารย์ ดร.ชาญยุทธ กฤตสุนันท์กุล)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ ดร.จรัสดาว คงเมือง อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษาหารือ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ และสนับสนุนให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอดเวลาในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงในความกรุณาของอาจารย์มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และทุกคนที่ช่วยสอนเวลาที่โปรแกรมมีปัญหาและเป็นกำลังใจในยามที่เราท้อ

ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และประสบการณ์ตลอดระยะเวลาการศึกษา และขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้ความรัก ความห่วงใยมาโดยตลอด

คุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มาอ่านและผู้สนใจ

ชาตรี ชีววัฒนานนท์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดในคดียาเสพติดเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก
ผู้วิจัย	ชาตรี ชีววัฒนานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.จรัสดาว คงเมือง
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดในคดียาเสพติด

บทคัดย่อ

ปัญหาเสพติดนับเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม เศรษฐกิจ บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเยาวชนในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 13 คนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในขณะที่ทำการศึกษา เป็นเพศชายทั้งหมด ในช่วงอายุ 15-18 ปี สารเสพติดที่ใช้กระทำความผิดคือ ยาบ้า ข้อหาที่ถูกควบคุมตัวของเยาวชนคือ ครอบครองเพื่อจำหน่าย ผู้จำหน่ายครอบครองเพื่อเสพ และ ซื้บเสพ

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติดมากที่สุด คือ อยากรู้ อยากลอง และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดในคดียาเสพติดเยาวชนในจังหวัดพิษณุโลก คือ ปัจจัยด้านสังคม เนื่องจากการที่ต้องการเป็นยอมรับในสังคมของตนที่มีการมั่วสุมของยาเสพติด จึงเกิดการอยากรู้ อยากลองเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนฝูง และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนที่ติดยาเสพติดด้วยกัน นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดจะอยู่ในอำเภอเมือง รองลงมาคือ อำเภอบางระกำ อำเภอวังทอง เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรต่อ 1000 คน พบว่า อำเภอเมือง อำเภอบางระกำ และ อำเภอเนินมะปราง มีสัดส่วนเยาวชนที่การกระทำคามผิดในคดียาเสพติดมากที่สุด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
สมมุติฐานงานวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของยาเสพติด.....	6
ประเภทของยาเสพติด	7
สาเหตุที่ทำให้เกิดการติดยาเสพติด.....	8
ลักษณะของผู้ติดยาเสพติด.....	9
อาการของการติดยาเสพติด.....	11
สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด.....	12
แนวความคิดการติดสารเสพติด.....	14
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
กรอบแนวคิด.....	17

ลิขสิทธิ์ © มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University

All rights reserved

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ระเบียบวิธีการดำเนินงานวิจัย.....	18
ประชากร.....	18
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
แบบสอบถามการเก็บข้อมูล.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ส่วนที่ 1 แผนที่ประชากร.....	28
ส่วนที่ 2 การกระทำผิดในรอบปี.....	30
ส่วนที่ 3 ข้อมูลทั่วไป.....	33
ส่วนที่ 4 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด.....	36
ส่วนที่ 5 ผลวิเคราะห์คำถามเชิงลึก.....	41
5 สรุปผลและอภิปรายผล.....	43
สรุปผลการศึกษา.....	43
การอภิปรายผลการศึกษา.....	44
ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษา.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ประวัติผู้วิจัย.....	49

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรที่ทำผิดในคดียาเสพติด.....	18
2 แสดงร้อยละและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบถาม.....	33
3 แสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด.....	35

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 เยาวชนที่การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2558.....	28
2 แสดงประชากรเยาวชนสัดส่วนต่อ 1000 คน ที่กระทำผิดในคดียาเสพติด จังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2558.....	29
3 เยาวชนอายุ 10 - 15 ปีที่กระทำผิดในปี พ.ศ.257.....	30
4 เยาวชนผู้กระทำผิดในคดียาเสพติดช่วงอายุ 16-20 ปีในรอบปี.....	31
5 เปรียบเทียบเยาวชนอายุ 10-15 และ 16-20 ปีที่กระทำผิดในคดียาเสพติดในปี พ.ศ.2557.....	32

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชน

จังหวัดพิษณุโลก

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันวัยรุ่นและเยาวชนส่วนใหญ่มีปัญหาหลายอย่างที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง บางครั้งอาจจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการผิดๆ ไม่มีการคิดวิธีการแก้ไขปัญหากันอย่างถูกต้อง เยาวชนส่วนใหญ่ที่ทำให้ตนเองมีปัญหา ปัจจัยหลักมาจากปัญหาครอบครัว ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม หรือกลุ่มของตน ทำให้ไปแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเองซึ่งวิธีส่วนใหญ่คือการหนีออกจากบ้าน ไปเที่ยวเตร่ในยามวิกาล และสุดท้ายนำพาตนเองไปสู่ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ หากประเทศใดมีประชาชนติดยาเสพติดจำนวนมาก ก็ไม่สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้ ยาเสพติดมีมากมายหลายชนิด ได้แก่ ฝิ่น เฮโรอีน ทินเนอร์ กัญชา ยาบ้า ยาอี สารระเหย กระทั่งอม และยากระตุ้นประสาทเป็นต้น แต่ละชนิดก่อให้เกิดผลร้ายแก่ร่างกายทั้งสิ้น (ทัชมาวรรณ ดีประเสริฐ, 2557)

สาเหตุที่เยาวชนเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด อาจแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยหลัก

ปัจจัยแรกคือ ลองเสฟตามเพื่อนที่เสพยาเสพติด เพราะส่วนใหญ่กลุ่มเพื่อนใกล้ชิดจะเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากในการชักจูงให้เด็กและเยาวชนก้าวเข้าสู่วังวนของยาเสพติด ตั้งแต่ เป็นผู้เสฟ เป็นผู้ติด และก้าวสู่การเป็นผู้ค้ายาเสพติดที่สุด

ปัจจัยที่สอง คือ เด็กและเยาวชนมีความเครียดจากทางบ้าน เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน จำเป็นต้องอยู่กับคนใดคนหนึ่ง หรือ ต้องอยู่กับญาติ ๆ ซึ่งเป็นภาวะที่ขาดความอบอุ่น จึงหันไปแสวงหาสิ่งทดแทนจากกลุ่มเพื่อนหรืออาจมาจากความขี้มั่งวอดของครอบครัวที่มีการกำหนดกรอบที่เข้มงวด ย่อมแตกต่างจากการที่ออกไปอยู่นอกบ้านกับเพื่อน ๆ ที่จะทำอะไรก็ได้ เด็กและเยาวชนจะเริ่มออกนอกบ้านและห่างจากพ่อแม่ ครอบครัวมากขึ้น และอาจก้าวสู่วัฏจักรของยาเสพติด (ลัดดาวัลย์ เชาวีวัฒน์, 2557)

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับหลายจังหวัด และยังเป็นทางผ่านหลักในการเดินทางไปสู่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตกซึ่งทำให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นเส้นทางในการขนลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาสู่อำเภอในพื้นที่ยังจังหวัดและในประเทศไทยอีกด้วย เนื่องจากภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ราบสูงมีภูเขาและเส้นทางต่างๆที่เหมาะสมแก่การลักลอบนำเข้ายาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศ พม่า และลาว ซึ่งข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทยช่วงการดำเนินมาตรการเร่งด่วนด้านปราบปรามและหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดวันที่ 22 พฤษภาคม – 31 กรกฎาคม 2557

จากข้อมูลสถิติการจับกุมคดีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากคดียาเสพติดรายสำคัญในช่วงเวลานี้ เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สามารถจับกุมได้ 53 คดี ผู้ต้องหา 93 คน (จากเดิม 53 คดีผู้ต้องหา 101 คน) ปริมาณของกลางยาเสพติดสำคัญที่ยึดได้เพิ่มขึ้น ได้แก่ กัญชา 5,347 กก. (จากเดิม 4,876 กก.) โคเคน 7,803 กรัม (จากเดิม 2,145 กรัม) ปริมาณของกลางยาเสพติดสำคัญที่ยึดได้ลดลง ได้แก่ ยาบ้า 6,100,128 เม็ด (จากเดิม 6,482,446 เม็ด) ไอซ์ 45.4 กก. (จากเดิม 57.5 กก.) เฮโรอีน 23.7 กก. (จากเดิม 62.5 กก.) สวอน เคตามีนผง 5.0 กก. กัญชาผง 1.5 กก. และ กระท่อมผง 80 กก. และสถานพินิจในจังหวัดพิษณุโลก ตำบลหัวรอ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เป็นสถานที่บำบัดและฟื้นฟูจิตใจของเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้ต้องถูกกักขังควบคุมความประพฤติ ทั้งนี้ในปัจจุบันเยาวชนส่วนใหญ่ที่ถูกต้องขังในสถานพินิจนั้นล้วนมาจากการทำความผิดในด้านของยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่

จากปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจถึงสาเหตุและปัจจัยการติดสารเสพติดในเยาวชนที่ถูกต้องขัง ณ สถานพินิจพิษณุโลก และศึกษาปัจจัยพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด เพื่อหาแนวทางป้องกัน แก้ไขและลดคดีอาชญากรรมลงในอนาคต

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

1.2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก

1.3. สมมุติฐานของการวิจัย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความต้องการรายได้ที่มากขึ้นด้วยวิธีผิดๆ
2. ปัจจัยด้านสังคม สภาพแวดล้อมสังคมที่เป็นอยู่อาจเกิดความคิดในหมู่วัยรุ่นว่าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม หรือเกิดจากปมด้อยทางครอบครัวของตนเอง ขาดความอบอุ่น เลยส่งผลให้หันไปเสพยา ค้ายา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม
3. ปัจจัยเชิงพื้นที่ พื้นที่ที่เยาวชนอาศัยอยู่อาจเป็นแหล่งมั่วสุมของผู้เสพยาเสพติดส่งผลให้เยาวชนในพื้นที่นั้นๆต้องทำตามเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่แห่งนั้น

1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ด้านการศึกษา

ผลจากการวิจัย จะทำให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษาที่จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนในสถานพินิจของจังหวัดพิษณุโลก

1.4.2 ด้านการพัฒนา

ผลจากการวิจัย ทำให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาแนวทางการวางแผนแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำซ้อนในคดียาเสพติดของเยาวชนในจังหวัดพิษณุโลก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

1.5. ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 พื้นที่การศึกษาคือ จังหวัดพิษณุโลก

1.5.2 ขอบเขตข้อมูลการศึกษา

ศึกษาเฉพาะ เยาวชนในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก

สำหรับ ข้อมูลการจับกุมเยาวชนผู้ติดยาเสพติดได้จากสำนักงานตำรวจภูธร
จังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ.2557

1.6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การกระทำคามผิดในคดียาเสพติด คือ ผู้ที่มีความผิดโทษเกี่ยวกับคดียาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ได้บัญญัติความผิดและให้โทษไว้จำแนก 2 ประเภท ดังนี้

1.6.1.1. พฤติกรรมการเสพ หมายถึง การกระทำใดๆที่ได้แสดงถึงขั้นตอนการเสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่1 (ยาบ้า) เช่นวิธีการเสพ ระยะเวลาในการเสพ

1.6.1.2. พฤติกรรมการจำหน่าย หมายถึง การกระทำใดๆที่ได้แสดงถึงขั้นตอนการค้ายาเสพติดให้โทษประเภทที่1 (ยาบ้า) เช่น วิธีการจำหน่าย ชื่อที่ไหน ชื่อจากใคร ฯลฯ

1.6.2. สถานพินิจ หมายถึง ที่ควบคุมกักขังผู้ที่ถูกกฎหมายตัดสินความผิดทางคดีต่างๆที่มีความผิดให้ต้องโทษจำขัง

1.6.3. ผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ที่กระทำความผิดทางอาญาจนถูกศาลสั่งให้ต้องโทษจำขังในเรือนจำหรือสถานพินิจ

1.6.4. เยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุอยู่ในระหว่าง13-20 ปี หรือ บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

1.6.5. ประเภทยาเสพติด หมายถึง การแบ่งประเภทยาเสพติดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้ายาอีหรือ ยาเลฟ

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้อย่างได้รับการควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่เป็นเท่านั้น ได้แก่ ผีน มอร์ฟิน โคเคน หรือ โคคาอิน โคเคอิน และเมทาโดน

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอิน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่น ผสมอยู่ด้วย ยาฉีดระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟิน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

ประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรด์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน มอร์ฟิน เป็น เฮโรอิน สารคลอซูไดอีเฟครีน สามารถใช้ในการผลิต ยาบ้า ได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

ประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าขายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนของพืช กัญชา ทุกส่วนของพืช กระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนที่ถูกกักขังในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก ดังนั้นการศึกษานี้ได้ทบทวนเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลการกระทำผิดดังกล่าว โดยมีประเด็นและสาระดังนี้

- 2.1 ความหมายของยาเสพติด
- 2.2 ประเภทของยาเสพติด
- 2.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดยาเสพติด
- 2.4 ลักษณะของผู้ติดยาเสพติด
- 2.5 อาการของการติดยาเสพติด
- 2.6 สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด
- 2.7 แนวคิดการติดสารเสพติด
- 2.8 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของยาเสพติด

องค์การอนามัยโลก(WHO) และกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย(2541:85) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับยาเสพติดว่า

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้นเมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทานดมสูบฉีดหรือด้วยวิธีการใดๆแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลายครั้ง ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการและอาการแสดงต่อผู้เสพดังนี้

1. เกิดอาการตื้อยาหรือต้านยาและเมื่อติดแล้วต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยาถอนยาหรืออยากยาเมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิมลดลงหรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา

4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลงเกิดโทษต่อตนเองครอบครัวผู้อื่นตลอดจนสังคมและประเทศชาติความหมายโดยทั่วไป

ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำๆกันแล้วไม่ว่าด้วยวิธีใดๆเป็นช่วงระยะเวลาติดต่อกันก็ตามจะทำให้

1. บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้นทางด้านร่างกายและจิตใจหรือจิตใจเพียงอย่างเดียว

2. ต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆหรือทำให้สุขภาพของผู้เสพยาเสพติดเสื่อมโทรมลง

3. เมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพยาจะมีการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจหรือเฉพาะทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสพยาความหมายตามกฎหมาย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆซึ่งเมื่อเสพยาเข้าไปในร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทานดมสูบฉีดหรือด้วยประการใดๆแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญเช่นต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆมีอาการถอนยาเมื่อขาดยามีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกลับให้รวมถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วยทั้งนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่หมายความถึงยาสำคัญประจำบ้านบางตำรับตามที่กฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

2.2 ประเภทของยาเสพติด

ปัจจุบันสิ่งเสพติดหรือยาเสพติดให้โทษมีหลายประเภทอาจจำแนกได้หลายเกณฑ์นอกจากแบ่งตามแหล่งที่มาแล้วยังแบ่งตามการออกฤทธิ์และแบ่งตามกฎหมายดังนี้

ก. จำแนกตามสิ่งเสพติดที่มา

1. ประเภทที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระต่อม กัญชา
2. ประเภทที่ได้จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาม้า แอมเฟตามีน สารระเหย

ข. จำแนกสิ่งเสพติดตามกฎหมาย

1. ประเภทถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ไอ น้ำดำ บุหรี่ เหล้า กาแฟ ฯลฯ
2. ประเภทผิดกฎหมาย เช่น มอร์ฟีน ฝิ่น เฮโรอีน กัญชากระท่อม แอมเฟตามีน ฯลฯ

ค. การจำแนกสิ่งเสพติดตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง

1. ประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท ยาระงับประสาท ยานอนหลับ สารระเหย เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ฯ
2. ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน ยาม้า ไบกระท่อม บุหรี่ กาแฟ โคคาอีน
3. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอล เอส ดี เอส ทีพี น้ำมันระเหย
4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสานจากกดกระตุ้น หรือ หลอนประสาทผสมรวมกัน ได้แก่ กัญชา

2.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดการติดยาเสพติด

1. ติดเพราะฤทธิ์ของยาเมื่อร่างกายมนุษย์ได้รับยาเสพติดเข้าไปฤทธิ์ของยาเสพติดจะทำให้ระบบต่างๆของร่างกายเปลี่ยนแปลงไปซึ่งถ้าการใช้ยาไม่บ่อยหรือนานครั้งไม่ค่อยมีผลต่อร่างกายแต่ถ้าใช้ติดต่อกันเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งจะทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจมีลักษณะ 4 ประการคือ

- 1.1 มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเสพยาหรือสารนั้นอีกต่อไปเรื่อยๆ
- 1.2 มีความโน้มเอียงที่จะเพิ่มปริมาณของยาเสพติดขึ้นทุกขณะ
- 1.3 ถ้าถึงเวลาที่เกิดความต้องการแล้วไม่ได้เสพยาจะเกิดอาการอยากยาหรืออาการขาดยาเช่น

หาวอาเจียน น้ำตาน้ำมูกไหล ทรนทรายโมโหขาดสติ

1.4 ยาที่เสพนั้นจะไปทำลายสุขภาพของผู้เสพทั้งร่างกายทำให้สุขภาพอ่อนแอและมีโรคแทรกซ้อนและทางจิตใจเกิดอาการทางประสาทจิตใจไม่ปกติ

2. ติดยาเสพติดเพราะสิ่งแวดล้อม

2.1 สภาพแวดล้อมภายนอกของบ้านที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติดเช่นใกล้บริเวณศูนย์การค้าหน้าโรงหนังซึ่งเป็นการซื้อยาเสพติดทุกรูปแบบ

2.2 สิ่งแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่นรวมถึงปัญหาชีวิตคนในครอบครัวและฐานทางเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมจะทำให้เด็กหันไปพึ่งยาเสพติดการขาดความเอาใจใส่ดูแลจากพ่อแม่และขาดการยอมรับจากครอบครัวเด็กจะหันไปคบเพื่อนรุ่มกลุ่มเพื่อต้องการความอบอุ่นสภาพของกลุ่มเพื่อนสภาพของเพื่อนบ้านใกล้เคียง

2.3 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนเด็กมีปัญหาทางการเรียนเนื่องจากเรียนไม่ทันเพื่อนเบื่อครูเบื่อโรงเรียนทำให้หนีโรงเรียนไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ตนพอใจเป็นเหตุให้ตกเป็นเหยื่อของการติดยาเสพติด

3. ติดเพราะความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ในสังคมที่วุ่นวายสับสนเปลี่ยนแปลงรวดเร็วดังเช่น ปัจจุบันทำให้จิตใจผิดปกติง่ายหากเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพอ่อนแอในทุกด้านทั้งอารมณ์และสติปัญญารวมทั้งร่างกายไม่สมบูรณ์แข็งแรงก็จะหาสิ่งยึดเหนี่ยวจะตกเป็นทาสยาเสพติดได้ง่าย ผู้ที่มีอารมณ์วู่วามไม่ค่อยยังคิดจะหันเข้าหายาเสพติดเพื่อระงับอารมณ์วู่วามของตน เนื่องจากยาเสพติดมีคุณสมบัติในการกดประสาทและกระตุ้นประสาทผู้มีจิตใจมั่นคงขาดความมั่นใจ มีแนวโน้มในการใช้ยาเพื่อบรรเทาความวิตกกังวลของตนให้หมดไปและมีโอกาสติดยาได้ง่ายกว่าผู้อื่น

2.4 ลักษณะของผู้ติดยาเสพติด

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายจะสามารถสังเกตเห็นอาการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ ดังนี้

- 1.1) สุขภาพทรุดโทรม ผอมซูบซีด น้ำหนักลด ไม่มีเรี่ยวแรงที่จะทำงานหนัก
- 1.2) ริมฝีปากเขียวช้ำ แห้ง แตก (เสพโดยการสูบ)
- 1.3) น้ำมูกน้ำตาไหล เหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรง เพราะไม่ทำความสะอาดร่างกายตัวเองทุกวัน บางครั้งได้กลิ่นกาวหรือสารระเหย
- 1.4) มีร่องรอยการเสพยาเสพติดให้เห็นบริเวณแขน หรือบริเวณสะโพกและหัวไหล่ มีรอยแผลเป็นจ้ำ ๆ (เสพโดยการฉีด)
- 1.5) มีรอยแผลเป็นที่ท้องแขนเป็นรอยกรีดด้วยของมีคมตามขวางซึ่งเกิดจากการทำร้ายตนเอง
- 1.6) นิ้วมือนิ้วมือมีรอยคราบเหลืองสกปรก
- 1.7) ผิวหนังหยาบกร้าน เป็นแผลพุพอง อาจมีหนองและน้ำเหลือง ลักษณะคล้ายโรคผิวหนัง
- 1.8) ใบหน้าหมองคล้ำ โดยเฉพาะบริเวณโหนกแก้มและหน้าผา
- 1.9) มีการเคลื่อนไหวเพิ่มมากขึ้น เช่น แขน ขา ใบหน้า บางราย ชอบกัดกราม บางรายไม่อยู่นิ่ง เดินไป เดินมา เป็นต้น
- 1.10) มีอาการขาดยา

2. ด้านจิตใจและอารมณ์ ผู้ติดยาเสพติดจะมีสภาพจิตใจและอารมณ์ ดังนี้

- 2.1) ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
- 2.2) ไม่สามารถควบคุมแรงกระตุ้น ขาดความอดทนอดกลั้น เป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล
- 2.3) พฤติกรรมสับสน
- 2.4) รู้สึกไม่ปลอดภัย หวาดระแวง
- 2.5) อารมณ์ฉุนเฉียว ขวบนทะเลาะวิวาท และทำร้ายกัน
- 2.6) ไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อม
- 2.7) มีความวิตกกังวล ซึมเศร้า
- 2.8) อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เช่น เวลาขาดยาจะหงุดหงิดมาก เมื่อเสพยาแล้ว อารมณ์จะดีขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 2.9) อุปนิสัยเปลี่ยนไป เช่น จากเป็นคนเรียบร้อย กลายเป็นคนก้าวร้าว

3. ด้านพฤติกรรม ผู้ติดยาเสพติดมักจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1) มักใช้จ่ายเงินสิ้นเปลืองผิดปกติ เพื่อใช้ซื้อยาเสพติดที่มีราคาแพง โดยอ้างว่ามีความจำเป็นในการใช้จ่ายสูง กลายเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมการโกหกตามมา บางรายมีเงินทองใช้สอยมากผิดปกติโดยไม่มีแหล่งที่มาชัดเจน อาจเป็นไปได้ว่ากลายเป็นผู้ค้ารายย่อย
- 3.2) การพูดโกหกเพื่อเอาเพื่อเอาตัวรอด เพราะไม่ต้องการให้ผู้อื่นทราบว่าตนติดยาหรือโกหกเพื่อขอเงินมาซื้อยาเสพติด เป็นต้น
- 3.3) เมื่อไม่สามารถโกหกเพื่อขอเงินไปซื้อยาได้แล้ว ก็จะมีพฤติกรรมลักขโมยเงินหรือทรัพย์สินมีค่าในบ้านตนเองหรือเพื่อนบ้าน เพื่อนำเงินที่ได้ไปซื้อยาเสพติดมาใช้
- 3.4) เมื่อติดยาเสพติดแล้วผู้ติดยาเสพติดจะมีพฤติกรรมเกียจคร้านจะไม่สนใจความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัว ไม่มีระเบียบวินัย จากความรับผิดชอบทั้งในหน้าที่การงาน และการเรียน ขาดความสนใจในการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำไม่สนใจการงาน จนเป็นสาเหตุให้ถูกไล่ออกจากโรงเรียน และออกจากงานในที่สุด
- 3.5) พฤติกรรมก้าวร้าว คือ อารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย ชอบแสดงความก้าวร้าว โดยไม่มีสาเหตุอันควร ไม่ยอมรับข้อบกพร่อง ไม่ยอมรับความจริง เมื่อคนรอบข้างซักถามเรื่องส่วนตัว มาก ๆ จะรู้สึกฉุนเฉียว หงุดหงิดง่าย เพราะกลัวว่าจะถูกจับผิดได้

3.6) พฤติกรรมเก็บตัว เงียบขรึมผิดปกติ ชอบอยู่โดดเดี่ยวและปลีกตัวจากผู้อื่น ทำตัว ลึกลับ ไม่รู้ความเป็นไปใด ๆ ในบ้าน ชอบอยู่ในห้องคนเดียว หรือเข้าห้องนํ้านาน ๆ เพื่อแอบเสพยา

3.7) พฤติกรรมการคบเพื่อนที่ใช้จ่ายด้วยกัน เป็นกลุ่มเพื่อนที่ไม่ค่อยสนใจเรียนและ ชอบเที่ยวกลางคืน กลับดีก มีการใช้เหล้า บุหรี่ เป็นกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับครู ผู้ปกครอง เวลารับโทรศัพท์ จากเพื่อนมักจะพูดเหมือนมีความลับ มักมีเพื่อนแปลกใหม่มาเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นเพื่อนที่ใช้จ่ายด้วยกัน

3.8) พฤติกรรมการแต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย สกปรก ไม่หวีผม ไม่อาบน้ำ แปรงฟัน ไม่ตัดผม ชอบใส่เสื้อแขนยาว เพื่อปกปิดร่องรอยการใช้จ่าย

นอกจากพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีข้อพิจารณาอื่น ๆ อีก เช่น มีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย เสพติด เช่น กระบอกฉีดยาและเข็ม กระดาษตะกั่ว ซองบุหรี่มวนเป็นกระทะ ซากไม้ขีดไฟ ภาชนะบรรจุ ยาเสพติด เช่น กระดาษห่อ หลอดยาเสพติด หลอดกาแฟตัดเป็นท่อนสั้น ๆ มีรอยพับหัวพับท้าย ซึ่งจะ พบได้ตามห้องนํ้า ห้องนอน เป็นต้น

โดยทั่วไปแล้วผู้ติดยาเสพติดมักมีความคิดว่าตนเองไม่สามารถเข้ากับคนรอบข้างได้ คิดว่าตน ติดยาเพราะคนอื่น ๆ ไม่มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต ชอบแยกตัว ประชดชีวิต ขาดพลังใจ ยึดความคิดตนเองเป็นใหญ่ มีแนวคิดที่ตนเองอ่อนแอไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง และมีระดับในการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

2.5 อาการของการติดยาเสพติด

ผู้ที่ติดยาเสพติดจะมีอาการแตกต่างกัน แล้วแต่ชนิดของยา วิธีใช้ และความรุนแรงของการติด นั้น แบ่งเป็นดังนี้

1. อาการจากฤทธิ์ของยา

ในระยะที่ผู้ใช้ได้รับยาเข้าไปในร่างกาย และยากำลังออกฤทธิ์ ก็อาจปรากฏอาการตามฤทธิ์ ของยานั้นๆ ยาที่ทำให้เกิดความเมึนเมา เช่น แอลกอฮอล์ ยานอนหลับ และฝิ่น อาจทำให้ผู้ใช้มีอาการ ซึม ความคิด และการรับรู้สึกเชิงซ้่า บางคนอาจมีอาการกระวนกระวาย หรือคลุ้มคลั่งอาละวาดก็ ได้ ผู้ใช้ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน อาจแสดง อาการหวาดกลัว ตื่นเต้น หรือคลุ้มคลั่งได้ สำหรับผู้ใช้ ฝิ่น มอร์ฟีน หรือเฮโรอีน จะมีช่องม่านตา หรือช่องดำกลางม่านตาแคบมาก ผู้ที่ใช้จ่ายจนชินและมีการ ด้านยาแล้ว อาจไม่ ปรากฏอาการจากฤทธิ์ของยาชัดเจน

2. ร่องรอยของการใช้ยา

ผู้ที่ติดเฮโรอีน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สูบบุหรี่จัดด้วย มักจะเห็นรอยคราบบุหรี่ยี่สิบที่นิ้วมือ ในคนที่ใช้วิธีฉีดเข้าหลอดเลือด ก็จะมีรอยเข็มตามแนวหลอดเลือดที่แขนหรือขา ผู้ที่ติดฝิ่น จะต้องใช้มือปั้นฝิ่นเป็นเม็ดสำหรับ สูบ จะมีคราบฝิ่นสีดำติดที่นิ้วมือให้เห็นได้

3. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของผู้ติดยา

ผู้ติดยาเสพติดมักจะไม่สนใจดูแลสุขภาพ และอนามัยของตนเอง มัวแต่สนใจต่อฤทธิ์ของยา และความพยายามที่จะหายามาสนองความอยากของตน ดังนั้นจะเห็นว่า ผู้ติดยาเสพติดมีสุขภาพทรุดโทรม ผอมและซูบซีด ผิวหนัง และเสื้อผ้ามักจะมีสกปรก ผู้ติดยาเสพติดขั้นรุนแรง มักจะเบื่อหน่ายการทำงาน ทำให้ผลงานหรือผลการเรียนด้อยลง มักหนีงาน หรือหนีเรียนบ่อยๆ โดยที่การติดยาเป็นที่รังเกียจของสังคม ผู้ติดยา จึงมักทำตัวลึกลับ บางทีมีความระแวงหรือทุกข์กังวลใจ อยู่เสมอ อารมณ์ก็หงุดหงิด ฉุนเฉียว โกรธง่าย พุดจา ก้าวร้าว และขาดเหตุผล

4. อาการจากการขาดยา หรืออาการถอนยา

ผู้ที่หายาไม่ได้ หรือตั้งใจจะเลิกยา สำหรับตัวยาที่มีสภาพร่างกายขึ้นกับยาด้วยแล้ว จะเกิดอาการถอนยาดังได้กล่าวไว้แล้ว ปรากฏให้เห็นได้ ในการตรวจเพื่อวินิจฉัยผู้ติดยานั้น อาจใช้ การกักขังหรือกักบริเวณผู้ต้องสงสัยไว้สักพักหนึ่ง และเฝ้าไม่ไห้สามารถไปหายาเสพติดมาใช้ได้ ผู้ที่ติดยาจะปรากฏอาการถอนยาขึ้นในเวลา 4 ถึง 8 ชั่วโมง ในรายที่ต้องการให้ทราบผลเร็ว อาจใช้ยาที่มีฤทธิ์ต้านสารเสพติดนั้น เช่น นาลอกซิโชนและนาลอร์ฟิน (naloxone and nalorphine) ซึ่งมีฤทธิ์ต้านมอร์ฟินฉีดให้ กับผู้ต้องสงสัย หากผู้นั้นติดยาพวกฝิ่น มอร์ฟิน หรือเฮโรอีน จะเกิดอาการถอนยาขึ้นทันทีในเวลาไม่กี่นาที

ที่มา:(พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545)

2.6 สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด

สาเหตุของปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดสารเสพติด ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1) ยาและฤทธิ์ยา ตามความหมายของสารเสพติด จะเห็นว่า สารเสพติดถ้าใช้เป็นเวลานานๆ จะเกิดความเคยชิน โดยต้องการเพิ่มปริมาณมากขึ้น จะมีอาการขาดยาไม่ได้ ทั้งนี้สารเสพติดจะออกฤทธิ์ต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย จนทำให้มีโอกาสติดสารเสพติดนั้น หรือทำลายร่างกายและสุขภาพได้

2) ตัวผู้เสพ เกิดจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

2.1) ปัจจัยด้านร่างกาย จากสถานการณ์เจ็บป่วยทางร่างกาย และใช้ยาบำบัดรักษา เช่น การใช้มอร์ฟินแก้ปวดแก่ผู้ป่วยภายหลังการผ่าตัด โรคกระดูก โรคมะเร็ง เป็นต้น จนทำให้เป็นสาเหตุการติดสารเสพติดได้

2.2) ปัจจัยทางด้านจิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพ บุคคลที่มีบุคลิกภาพและอารมณ์แปรปรวน อารมณ์อ่อนไหว ขาดความมั่นใจในตนเอง สติปัญญาต่ำ ร่างกายอ่อนแอ ผู้ป่วยด้วยโรคจิตและโรคประสาท ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ความคึกคะนอง การเลียนแบบ เป็นต้น บุคคลประเภทนี้เสี่ยงต่อการมีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงได้ง่าย การขาดความรับผิดชอบ การขาดความมั่นคงในอารมณ์ และจิตใจของตนเอง สามารถเป็นสาเหตุของการใช้จนติดสารเสพติดได้ง่าย

3) สิ่งแวดล้อม เกิดจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

3.1) ปัจจัยด้านครอบครัว จากปัญหาครอบครัว เช่น การขาดความรักความอบอุ่น การเข้มงวด หรือละเลยจนเกินไป ความขัดแย้ง การทะเลาะวิวาท การขาดความสามัคคี การขาดความสนใจ การขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในครอบครัว เป็นต้น

3.2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากฐานะความยากจนของครอบครัวจนเป็นสาเหตุของการต้องกลายเป็นผู้ขายและติดสารเสพติดในที่สุด

3.3) ปัจจัยด้านสังคม เนื่องจากค่านิยมที่ผิดๆ ของตนเอง เช่น การเป็นที่ยอมรับผูกมิตรกับกลุ่มเพื่อนหรือสังคมการเลียนแบบในเรื่องบุหรี่ยุรา สารเสพติดต่างๆ เป็นต้น

C ที่มา(ครูอุษา ภักดีศรี บทความ เรื่องความปลอดภัยในชีวิต)

All rights reserved

2.7 แนวคิดการติดยาเสพติด

แนวคิดการติดยาเสพติดนับว่ามีบทบาทมากในการต่อต้านยาเสพติดให้โทษเพราะเป็นการพิจารณาปัญหาว่า ทำไมบางคนติดยาเสพติดและทำไมบางคนเข้ารับการรักษาหายขาดบางคนไม่ได้ผลต้องกลับไปใช้ยาอีกครั้งแล้วครั้งเล่า ดัง จำรูญ ยาสมุทร และคณะ(2521)กล่าวถึงแนวคิดการติดยาเสพติดอยู่ 4แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 เชื่อกันว่าติดยาเสพติดเพราะจิต(psychological หรือ psychic dependnce)ใจแข็งก็หายได้ง่ายใจไม่แข็งก็หายได้ยาก บางคนก็ติดยาแต่บางคนติดยาเสพติดได้ยาก เป็นเรื่องบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

แนวคิดที่ 2 เชื่อว่าติดยาเสพติดได้เพราะสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นเหตุผล สภาพสังคมเป็นตัวทำให้เกิดการติดยาเสพติดขึ้นและทำให้หวนกลับมาใช้ได้อีก

แนวคิดที่ 3 เอาแนวคิดที่ 1และ 2 มารวมกันเป็นแนวคิดที่ได้มีการนำไปใช้ในสถานบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดที่มีชื่ออยู่หลายแห่ง เช่น แชนนอน(synanon)หรือ เดตัน(dayton)

แนวคิดที่ 4 เป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่หรือใหม่อยู่ และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากขึ้นทุกวัน เป็นแนวคิดเดียวกับชีวเคมีในแง่สันดาป ถือว่าการติดยาพวกอนุพันธ์ฝิ่นเป็นความไม่สมดุลของการสันดาปที่ยืดเยื้อ (protracted metabolic imbalance) หรือโรคที่เกิดจากการสันดาปของเซลล์ร่างกายส่วนประสาทเสื่อมลงเหมือนคนที่เป็นเบาหวานต้องการให้ยาพวกอินซูลินอยู่ต่อไป จึงสามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ตามปกติ

ที่มา(รายงานและบทความการประชุมสัมมนาและฝึกอบรมทางวิชาการเรื่อง ปัญหาสิ่งเสพติดให้โทษ 2520)

2.8 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

การมีไว้ในครอบครองเสพและจำหน่ายสารเสพติดที่กฎหมายกำหนดห้ามไว้เป็นความผิดตามกฎหมายไทยโดยความผิดดังกล่าวถือเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและจะเป็นคดีให้ศาลอาญาพิจารณาต่อไปแต่อย่างไรก็ตามนักโทษคดียาเสพติดอาจได้รับการพิจารณาให้รับการรักษาในสถานบำบัดแทนการติดคุกก็ได้

สารเสพติดให้โทษที่ทำให้เกิดความผิดตามที่กฎหมายไทยมีการกำหนดไว้ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 เฮโรอีน แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน (หรือ ยาบ้า ยาไอซ์)

ผู้ที่กระทำความผิดโดยการครอบครองเพื่อเสพหรือเสพสารเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 นี้มีโทษตามกฎหมายคือโทษจำคุกอย่างสูง 10 ปีและโทษปรับสูงสุด 200,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

และในกรณีที่มีการครอบครองสารเสพติดให้โทษในประเภทนี้เกินกว่า 20 กรัมกฎหมายให้ถือว่าเป็นการครอบครองไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งโทษขั้นสูงสุดคือประหารชีวิต

ประเภทที่ 2 มอร์ฟีน โคเคน เคตามีน โคดีน ผีน, สารสกัดจากฝิ่น เมทาดาอน

การครอบครองสารเสพติดในประเภทที่ 2 นี้อาจทำได้โดยถูกกฎหมายหากเป็นการครอบครองเพื่อวัตถุประสงค์และในจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้แต่ถ้าเป็นการครอบครองที่ขัดต่อข้อกำหนดของกฎหมายแล้วนั้นย่อมเป็นความผิดและมีโทษคือโทษจำคุกขั้นสูง 10 ปีหรือปรับไม่เกิน 100,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเภทที่ 3 วัตถุที่ทำให้เกิดความมึนเมาสารที่สกัดได้จากฝิ่นและสารที่มีส่วนประกอบของสารเสพติดในประเภทที่ 2 ที่ใช้ในทางการแพทย์อาจมีไว้ในครอบครองได้ตามกฎหมายภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายเช่นกัน

ประเภทที่ 4 สารที่ใช้ประกอบเป็นสารเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 ผู้ที่มีไว้ในครอบครองมีความผิดโทษจำคุก 5 ปีและปรับไม่เกิน 50,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ประเภทที่ 5 วัตถุที่ทำให้เกิดความมึนเมาสารเสพติดอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ใน 4 ประเภทก่อนประกอบด้วย กัญชาและเห็ดเมา ผู้ครอบครองหรือเสพสารเสพติดในประเภทนี้มีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับไม่เกิน 50,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 ในประเทศไทยพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษเป็นกฎหมายหลักสองฉบับที่กำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นความผิดและโทษจากการทำความผิดเกี่ยวกับสารเสพติดรวมทั้งกำหนดตัวเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบไว้โดยเฉพาะแต่ไม่ใช่ว่าจะมีเพียงกฎหมายสองฉบับนี้เท่านั้นในประเทศไทยยังมีกฎหมายอื่นๆที่กำหนดโทษเรื่องยาเสพติดไว้อีกด้วย

ที่มา:(พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เพียรชัยรัตน์ เงินงาม (2550 บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด เรือนจำ จังหวัดน่าน โดย นาย เพียรชัยรัตน์ เงินงาม มุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ส่งผลให้ผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ได้ข้อสรุปว่า มีผลอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางแก้ไขคือ ให้บิดา มารดาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานด้วยไม่ไปยุ่งเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. ยุพา บุญเกิน (2544:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ชายและเสพยาบ้า : ศึกษา เฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง โดยได้ผลสรุปว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ อาชีพไม่มั่นคง รายได้น้อย สภาพแวดล้อมที่อยู่ค่อนข้างแออัด กลุ่มที่อยู่อาศัยมีการเสพยา สาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดด้านการเสพยาและจำหน่าย ได้แก่ ตัวผู้กระทำความผิดเอง ความสัมพันธ์ภายในไม่ดี อยู่ในแหล่งที่มีการมั่วสุมยาบ้า สาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดด้านการเสพยา ได้แก่ ตัวผู้กระทำความผิดเอง การคบเพื่อนที่มีการเสพยาบ้า สาเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดด้านการจำหน่าย ได้แก่ อยู่ใกล้แหล่งมั่วสุมยาบ้าและต้องการผลกำไรจากการค้ายาบ้า

3. CYNTHIA LUM George Mason University, Administration of Justice Department, Manassas, Virginia, USA(2008:Abstract) CYNTHIA LUM ศึกษาเกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์ยาเสพติดและการใช้ความรุนแรง:วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ของอาชญากรรมที่เหตุการณ์ต่างกัน งานวิจัยนี้ใช้ 3 มาตรการทางสถิติเชิงพื้นที่ของความรุนแรงเชิงพื้นที่ / ความหนาแน่นของมาตรการ การพึ่งพาอาศัยเชิงพื้นที่สำหรับยาเสพติดและความรุนแรงที่ขัดแย้งกันและพึ่งพาอาศัยการปรับเปลี่ยนเชิงพื้นที่วิธีการสำหรับประชากรที่ไม่เป็นลักษณะเดียวกันในการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมยาเสพติดและความรุนแรงผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าในขณะที่ยาเสพติดและความรุนแรงมักจะแสดงรูปแบบเชิงพื้นที่ที่ทับซ้อนกันรูปแบบที่สำคัญที่มีอยู่ในความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ระหว่างพื้นที่ทั้งสอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ได้แก่ เห็นผลส่วนตัว แรงจูงใจ สภาพแวดล้อม การเลียนแบบ ค่านิยมความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม ปัญหาทางด้านครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม

กรอบแนวความคิด

ตัวแปรต้น

ปัจจัยที่ส่งผลให้ทำผิดในคดียาเสพติด

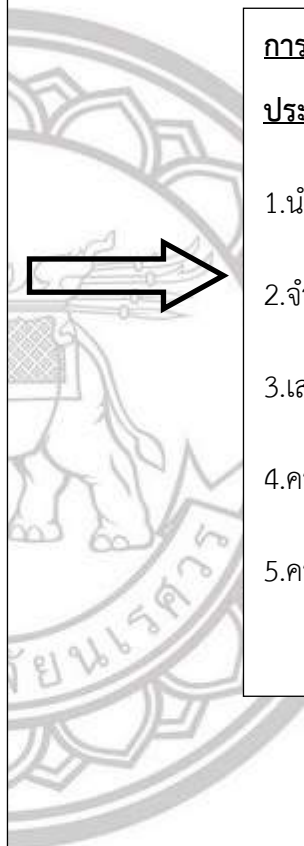
- 1.อายุ
- 2.เพศ
- 3.การศึกษา
- 4.สถานทางครอบครัว
- 5.รายได้ครอบครัว
- 6.การเอาใจใส่ของครอบครัว
- 7.สภาพสังคม
- 8.ที่อยู่อาศัย
- 9.การเป็นที่ยอมรับ
- 10.แรงจูงใจ
- 11.ค่านิยม
- 12.การเป็นที่ยอมรับ

ตัวแปรตาม

การกระทำความผิดในคดียาเสพติด 6

ประเภท

- 1.นำเข้า
- 2.จำหน่าย
- 3.เสพ
- 4.ครอบครองเพื่อเสพ
- 5.ครอบครองเพื่อจำหน่าย

ภาพ 2.1 กรอบแนวความคิด

บทที่3

ระเบียบวิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนในจังหวัดพิษณุโลก มีระเบียบวิธีการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 แบบสอบถามการเก็บข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ เยาวชนที่การกระทำความผิดในคดียาเสพติดในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างเดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน พ.ศ.2558 รวมทั้งหมด13คน ดังแสดงตารางที่1

ตารางที่1 ตารางแสดงจำนวนประชากรที่ทำความผิดในคดียาเสพติด

ประเภทความผิด	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1.ครอบครองเพื่อจำหน่าย	12	-	12
2.ซั้บเสพ	1	-	1
รวม	13	-	13

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยแบบสอบถามระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลการกระทำ ความผิดในคดียาเสพติดเยาวชนชนจังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการเพื่อ สอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ที่อยู่อาศัย ระดับ การศึกษา สภาพความเป็นอยู่ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้กระทำความผิด ประเภทของยาเสพติดที่กระทำความผิดและประเภทความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังโดยสอบถาม เกี่ยวกับระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก ที่ ต้องขังในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ (สุวิมล ติรภานันท์. 2549: 64)

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด น้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อซักถามในลักษณะของคำถามเชิงลึก โดยแบ่งออกเป็น 4 ข้อ ได้แก่

1. เพราะเหตุจึงเลือกใช้ยาเสพติด

2. สาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3. สังคม พื้นที่ เศรษฐกิจ อะไรส่งผลให้ท่านติดยาเสพติด

4. ท่านมีวิถีใดในการหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1.ศึกษาหาแนวคิด ทฤษฎีเอกสารตำราต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตโครงสร้างของเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม

2.เสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

3.ส่งแบบสอบถามไปยังกรมสถานพินิจส่วนกลางเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม

4.ปรับแก้แบบสอบถามตามความเหมาะสมของกรมสถานพินิจส่วนกลาง

5.นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขจนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

3.3 แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้กระทำความผิดในยาเสพติด

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ
3. สถานะภาพ โสด สมรส
4. สถานภาพครอบครัว อยู่ร่วมกัน พ่อแม่แยกกันอยู่ พ่อแม่หย่าร้างกัน
5. มีพี่น้องทั้งหมดกี่คน(รวมผู้กระทำความผิด).....ตนเองเป็นลูกคนที่.....
6. ระดับการศึกษา ประถมต้น..... ประถมปลาย..... มัธยมต้น..... มัธยมปลาย.....
อื่นๆ..... ออกจากที่เรียนในระดับชั้นใด.....
7. ที่พักอาศัย อยู่กับผู้ปกครอง อยู่หอพักตามลำพัง อยู่หอพักกับเพื่อนฝูง
อยู่กับญาติ อื่น.....
8. ภูมิลำเนา.....

.....

9. ที่อยู่ปัจจุบัน.....

.....

10. สถานที่โดนจับกุม.....

11. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน.....

12. รายได้ของผู้กระทำผิดเฉลี่ยต่อเดือน.....

13. ถูกควบคุมในคดียาเสพติดทางด้าน มีไว้ครอบครองเพื่อเสพ ผู้จำหน่าย

ผู้เสพ ผู้ผลิต มีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย นำเข้า

อื่นๆ.....

14. ชนิดของสิ่งเสพติดที่ถูกพบ ยาบ้า ฝิ่น กัญชา เฮโรอีน

กาว ไอซ์ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติด

ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติด

ระดับความความต้องการที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติด

5 4 3 2 1

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. พื้นที่ที่อยู่เป็นแหล่งมั่วสุมของการเสพยาเสพติด

2. ค่านิยมของสังคมที่เป็นอยู่

Copyright © Naresuan University

All rights reserved

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติด(ต่อ)

3.ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนฝูง

4.ต้องการเป็นที่ยอมรับในตัวเองและสังคมที่เป็นอยู่

5.ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

6.ความต้องการรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเหลือครอบครัว

7.เกิดจากปัญหาในครอบครัว

8.ปัญหาส่วนตัวที่หาทางแก้ไม่ได้จึงเลือกพึ่งยาเสพติด

9.อยากรู้อยากลอง

10.มีปัญหาเกี่ยวกับด้านสุขภาพ

11.ต้องการลดน้ำหนัก

12.ต้องการกล้าแสดงออก

ลิขสิทธิ์ © มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตอนที่ 3 ข้อซักถาม

1. เพราะเหตุใดจึงเลือกใช้ยาเสพติด

ตอบ.....
.....

2. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือยุ่งเกี่ยวสารเสพติด

ตอบ.....
.....

3. สังคม พื้นที่ เศรษฐกิจ อะไรส่งผลให้ท่านติดยาเสพติด และเพราะเหตุใด

ตอบ.....
.....

4. ท่านมีวิธีใดในการหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด

ตอบ.....
.....

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจาก คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. นำหนังสือขออนุญาตไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่สถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก พร้อมแนบแบบสอบถามเพื่อให้สถานพินิจจังหวัดพิษณุโลกได้ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้แบบสอบถามจากอธิบดีสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลกให้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจึงทำการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่อเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากเยาวชนที่กระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติดของสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ตนเอง

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเยาวชนที่ถูกต้องขังในสถาน พินิจจังหวัดพิษณุโลกโดยเลือกคัดเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในจังหวัดพิษณุโลกทุกคน ระหว่าง เดือน กันยายน – พฤศจิกายน พ.ศ.2558

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิธีการทางสถิติที่ใช้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่
2. วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติดของเยาวชนใน สถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน สำหรับเกณฑ์ในการ แปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ดังนี้ (สุวิมล ตีรกันันท์. 2549: 64)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติด มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติด มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติด ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติด น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดในคดีอาญาเสพติด น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University

All rights reserved

3. วิเคราะห์ข้อซักถามเชิงลึกที่ได้ไปสัมภาษณ์กับตัวเยาวชนในสถานพินิจจังหวัดพิษณุโลก
ได้แก่

1. เพราะเหตุจึงเลือกใช้ยาเสพติด

2. สาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3. สังคม พื้นที่ เศรษฐกิจ อะไรส่งผลให้ท่านติดยาเสพติด

โดยการจัดหมวดหมู่ของคำตอบ แจกแจงความถี่ และนำเสนอตามความถี่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดโดยการใช้ข้อมูลทางสถิติจากสำนักงานตำรวจภูธร จังหวัดพิษณุโลก ร่วมกับ แบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สถานพินิจจังหวัดพิษณุโลกทั้งหมด 13 ฉบับ แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 13 ฉบับ จึงนำเสนอข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ความแตกต่างเชิงพื้นที่ของประชากรที่กระทำผิด

ส่วนที่ 2 การกระทำผิดในรอบปี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 4 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

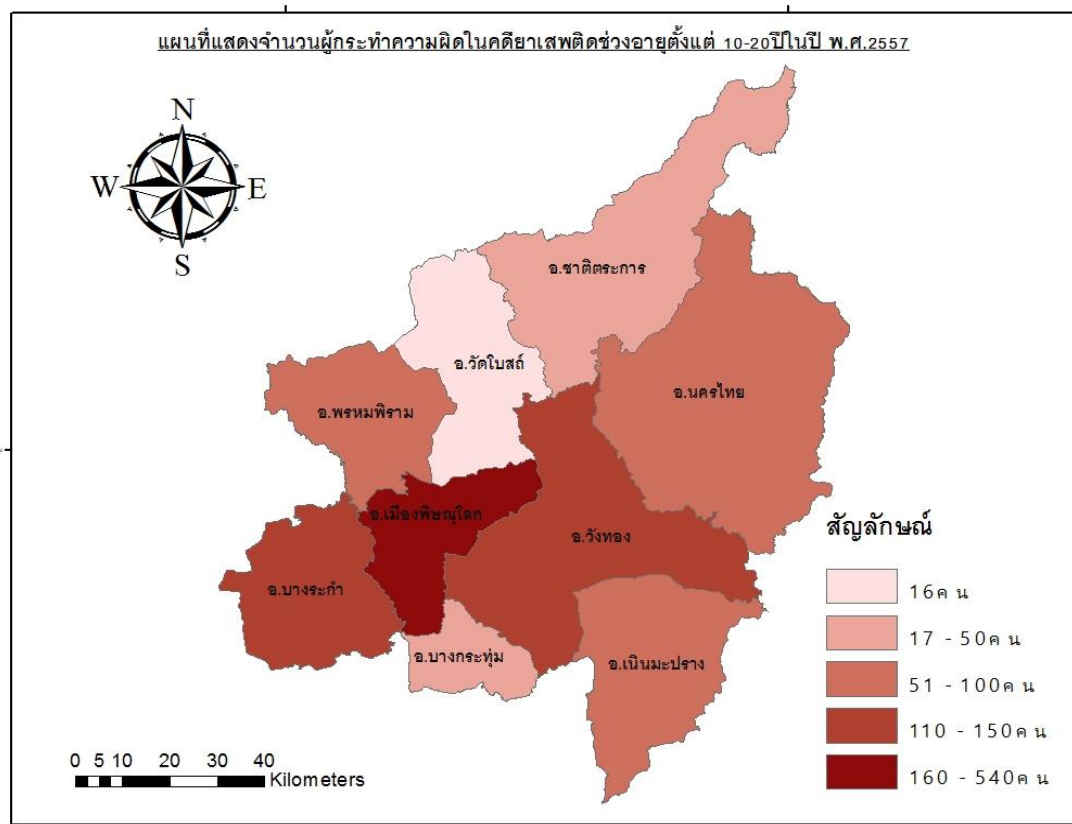
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์คำถามเชิงลึก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

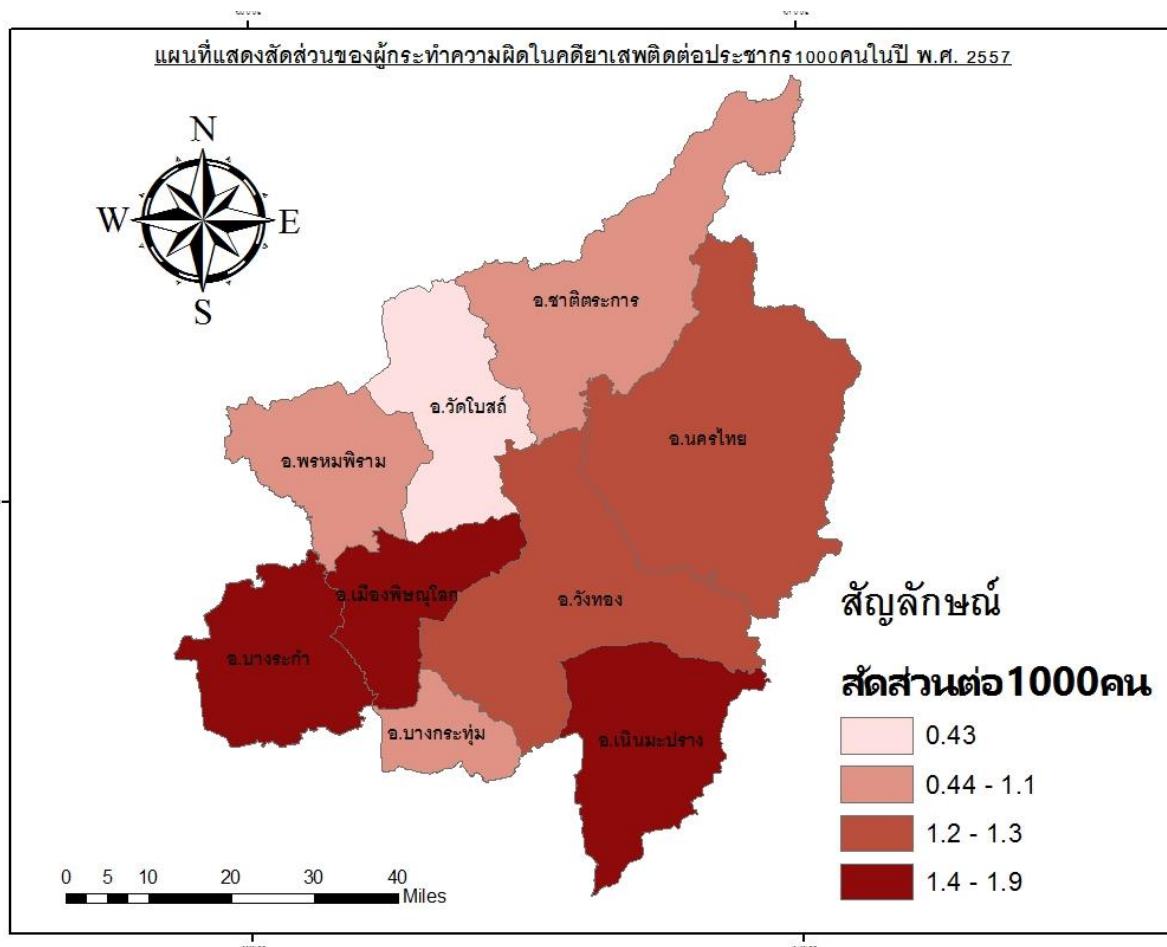
ส่วนที่ 1 ความแตกต่างเชิงพื้นที่ของประชากรที่กระทำความผิด

ภาพ 4.1 เยาวชนที่การกระทำความผิดในคดียาเสพติดจังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2558

จากภาพ 4.1 สามารถบอกได้ว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด จะอยู่ในอำเภอเมือง มีผู้กระทำความผิดตั้งแต่ 160 - 540 คน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง รองลงมาคือ อำเภอบางระกำ อำเภอวังทอง ซึ่งมีผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดใกล้เคียงกันอยู่ในช่วงตั้งแต่ 110 - 150 คน ถัดจากนั้นมาจะเป็น อำเภอ พรหมพิราม อำเภอ นครไทย อำเภอ เนินมะปราง และอำเภอ บางกระทุ่มส่วนอำเภอที่มีเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอ วัดโบสถ์ ซึ่งมีเยาวชนกระทำความผิดเพียงแค่ 16 คนเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ความแตกต่างเชิงพื้นที่ของประชากรที่กระทำความผิด(ต่อ)

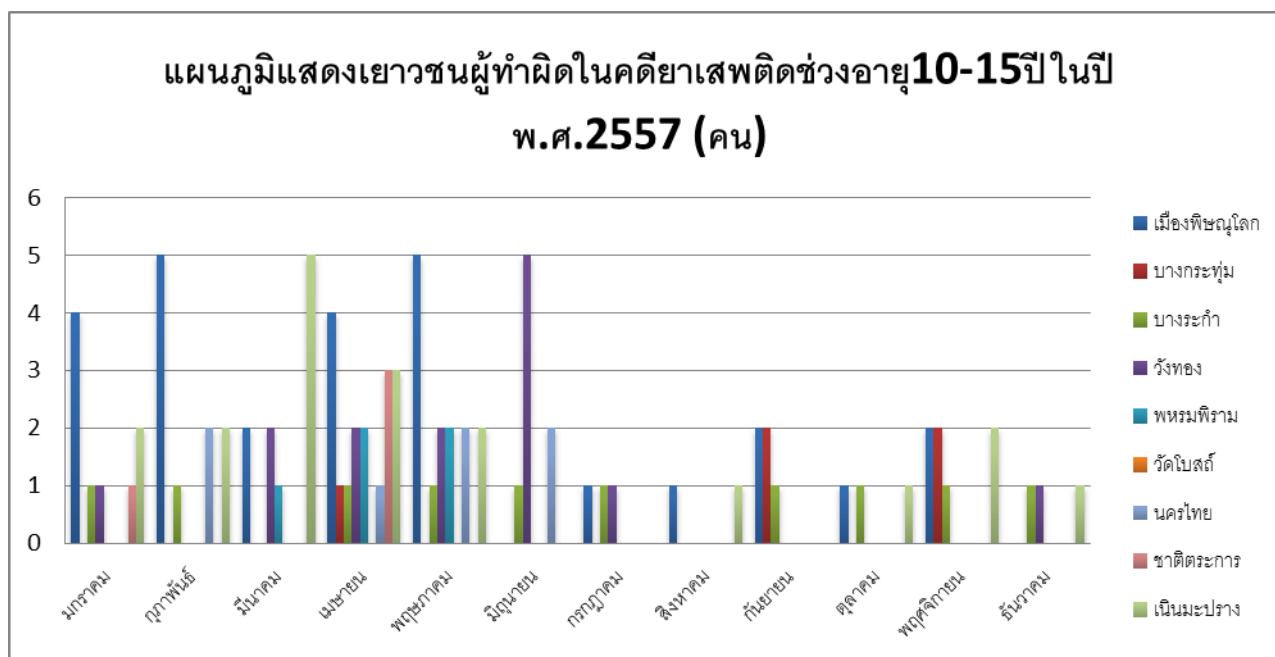

ภาพ 4.2 แสดงประชากรเยาวชนสัดส่วนต่อ 1000 คน

ที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดจังหวัดพิษณุโลกในปี พ.ศ. 2558

จากภาพ 4.2 เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรต่อ 1000 คน พบว่า อำเภอเมือง อำเภอบางระกำ และอำเภอ เนินมะปราง มีสัดส่วนเยาวชนที่การกระทำความผิดในคดียาเสพติดมากที่สุด รองลงมา เป็น อำเภอวังทอง อำเภอ นครไทย ถัดมาเป็น อำเภอ บางกระทุ่ม อำเภอ พรหมพิราม อำเภอ นครไทย ส่วนอำเภอที่ยังคงความน้อยที่สุดของการกระทำความผิดในคดียาเสพติดยังคงเป็น อำเภอ วัตโบสถ์

ส่วนที่ 2 การกระทำความผิดในรอบปี

ภาพ 4.3 เยาวชนอายุ 10 - 15 ปีที่กระทำความผิดในปี พ.ศ. 2557

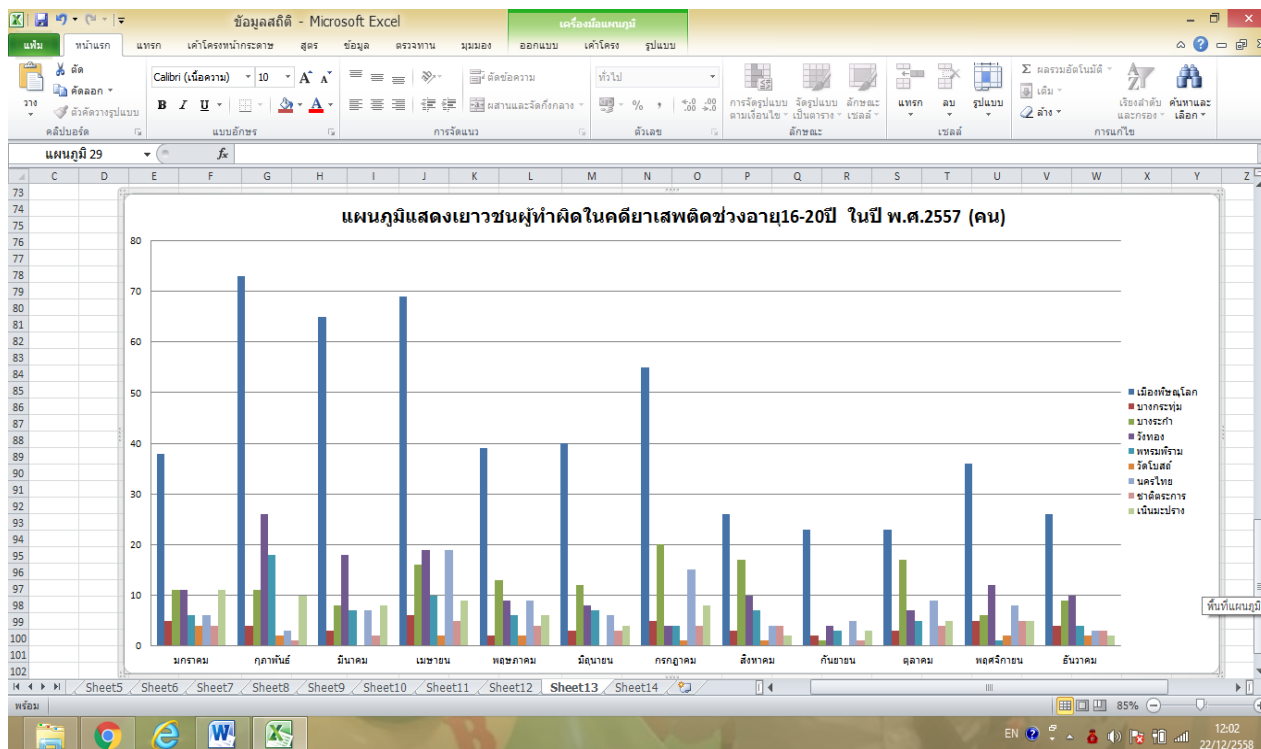
จากภาพ 4.3 นี้แสดงจะเห็นได้ว่าในช่วง 5 เดือนแรกของปี เยาวชนที่อยู่ในอำเภอเมืองที่มีอายุตั้งแต่ 10 - 15 ปีนั้นมีการกระทำความผิดในคดียาเสพติดเยอะที่สุด ส่วนในช่วงเดือนมิถุนายน จะเป็นอำเภอวังทอง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

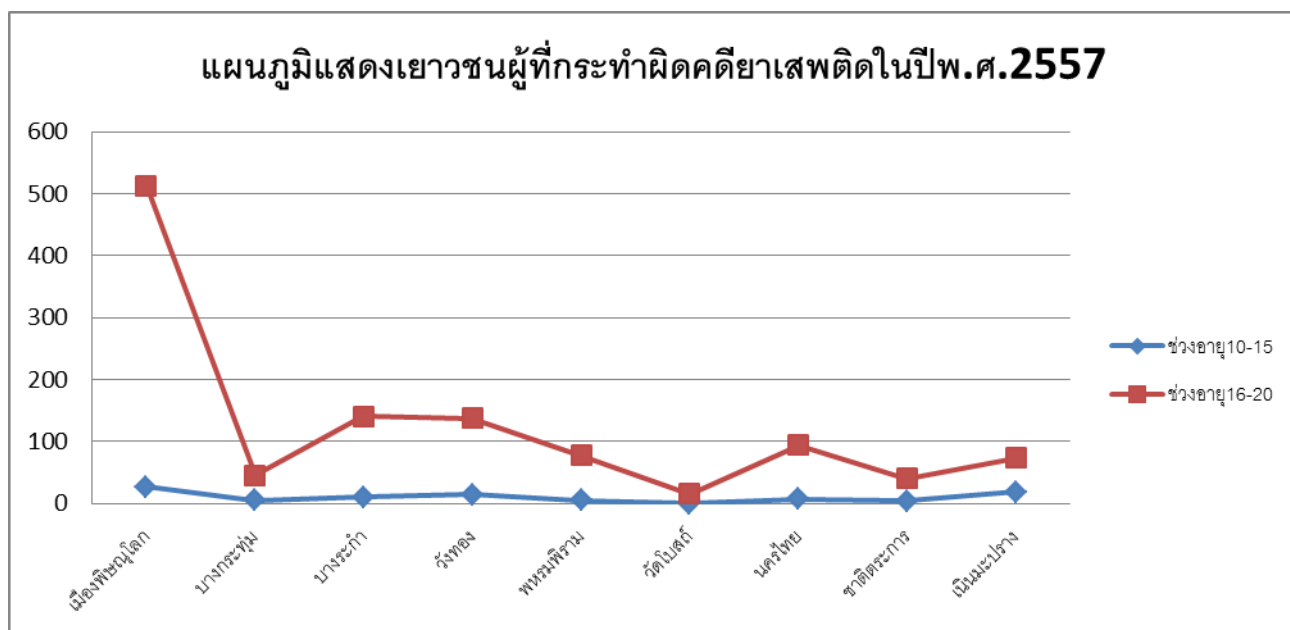
ส่วนที่ 2 การกระทำความผิดในรอบปี(ต่อ)

ภาพ 4.4 เยาวชนผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดช่วงอายุ 16-20 ปีในรอบปี

จาก ภาพ 4.4 จะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนอายุ 16-20 ปี จะอยู่ในอำเภอเมืองเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากประชากรในพื้นที่ที่มีจำนวนมากแล้วบวกกับการที่มีแหล่งในการซื้อ-ขาย ยาเสพติดได้ง่ายรองลงมาจากอำเภอเมืองจะเป็น อำเภอวังทอง อำเภอบางระกำ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 การกระทำความผิดในรอบปี(ต่อ)

ภาพ 4.5 เปรียบเทียบเยาวชนอายุ 10-15 และ 16-20 ปีที่กระทำผิดในคดียาเสพติดในปี พ.ศ.2557

ภาพ 4.5 แสดงแสดงเยาวชนที่กระทำผิดในคดียาเสพติดในปี พ.ศ.2557 โดยแบ่งเป็น ช่วงอายุ 10-15ปี กับช่วงอายุ 16-20ปี จะเห็นได้ว่าเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่16-20ปี มีการกระทำความผิดมากกว่า เยาวชน ช่วงอายุ10-15 ปีในทุกพื้นที่เนื่องมาจากความต้องการความอยากรู้อยากลองของกลุ่มเยาวชน ในช่วงอายุ16-20ปี นั้นมีมากกว่า และมีการเข้าสังคมในกลุ่มมากกว่า กลุ่มเยาวชนในช่วงอายุ10-15ปี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ส่วนที่ 3 ข้อมูลทั่วไป

ตาราง 4.1 ตารางแสดงร้อยละและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบถาม

N=13

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	13	100
หญิง	0	0
2.อายุ		
15ปี	1	7.70
16ปี	5	38.46
17ปี	5	38.46
18ปี	2	15.38
3.สถานภาพ		
โสด	13	100
สมรส	0	0
4.สภาพครอบครัว		
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	11	84.61
พ่อแม่หย่าร้างกัน	0	0
พ่อแม่แยกกันอยู่	2	15.39
5.ระดับการศึกษา		
ประถมต้น	0	0
ประถมปลาย	8	61.54
มัธยมต้น	5	38.46
มัธยมปลาย	0	0

ตาราง 4.1 ตารางแสดงร้อยละและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบถาม(ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
7. รายได้ผู้ปกครอง		
ไม่ทราบ	1	7.70
5,000-9,000	2	15.38
10,000-15,000	7	53.84
16,000-20,000	3	23.08
8. รายได้ผู้กระทำผิด		
1000,5000	9	69.23
6,000-10,000	3	23.07
11,000-15,000	0	0
16,000-20,000	0	0
21,000-30,000	1	7.70
9. ที่พักอาศัย		
อยู่กับผู้ปกครอง	11	84.62
อยู่หอพักตามลำพัง	0	0
อยู่หอพักกับเพื่อน	2	15.38
10. ชนิดสารเสพติดที่พบ		
ยาบ้า	13	100
11. ต้องการในคดี		
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	4	30.77
ครอบครองเพื่อเสพ	0	0
ผู้จำหน่าย	7	53.84
ผู้เสพ	1	7.70
ขับเสพ	1	7.69

จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของเยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดของสถานพินิจในจังหวัดพิษณุโลก จะให้เห็นว่าบุคคลส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดจะเป็น เพศชาย ในส่วนอายุนั้นจะแสดงข้อมูลให้เห็นว่าเยาวชนที่กระทำความผิดนั้น จะมีช่วงอายุตั้งแต่ 15-18 โดยช่วงอายุที่กระทำความผิดมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุ 16 – 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของบุคคลที่กระทำความผิด สถานภาพเยาวชนทุกคนอยู่ในสถานภาพโสด สถานภาพทางครอบครัวของเยาวชนส่วนใหญ่พ่อแม่จะอยู่ด้วยกัน เป็นร้อยละ 84.61 ของบุคคลทั้งหมด และ อีกร้อยละ 15.39 พ่อแม่ของเยาวชนแยกกันอยู่ ด้านระดับการศึกษาเยาวชนที่กระทำความผิดจะศึกษาแค่ระดับ ประถม 6 เป็นร้อยละ 61.54 และศึกษาในระดับ มัธยม 3 เป็น ร้อยละ 38.46 ของบุคคลที่กระทำผิดทั้งหมด ด้านรายได้ของผู้ปกครองที่กระทำความผิด โดยเฉลี่ยจะรายได้อยู่ประมาณ 9,000- 20,000บาท ส่วนรายได้ของผู้กระทำผิดนั้นจะอยู่ที่ประมาณ 1,500-10,000 โดยรายได้ส่วนใหญ่จะมาจากการขอผู้ปกครอง และรับจ้างทำงานต่างๆ เช่น รับจ้างเล่นดนตรีตามงานบุญต่างๆ รับจ้างทำผ้า รับจ้างทำกระจก เป็นต้น

จะมีเพียงผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวเท่านั้น ที่มีรายได้จากการค้ายาเสพติดโดยตรง โดยที่ไม่ได้ขอเงินจากผู้ปกครอง โดยมีรายได้ถึง 20,000-30,000 บาทต่อเดือน ที่พักอาศัยปัจจุบันเยาวชนร้อยละ 84.62 จะอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง และ อีก ร้อยละ 15.38 นั้นจะอาศัยอยู่กับเพื่อน สารเสพติดที่เยาวชนเลือกที่จะใช้ในการกระทำความผิดนั้น คือ ยาบ้า จากการสอบถาม เยาวชนได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสารเสพติดชนิดว่า เป็นสารเสพติดที่หาได้ง่ายกว่า พวก กัญชา เฮโรอีน ผีน และ ไอซ์ เยาวชนส่วนใหญ่ถูกควบคุมในข้อหา ผู้จำหน่าย เป็นร้อยละ 53.84 ครอบครองเพื่อจำหน่าย ร้อยละ 30.77 ผู้เสพ และ ฆับเสพ ร้อยละ 7.70 และ 7.69 เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ส่วนที่ 4 ข้อมูลระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

ตาราง 4.2 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด

N=13

ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้กระทำ ความผิดในคดียาเสพติด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.พื้นที่ที่อยู่เป็นแหล่งมั่วสุมของการ เสพยาเสพติด ค่าเฉลี่ย=2.77 S.D.=0.70	5 (0)	4 (15.38)	3 (46.15)	2 (38.47)	1 (0)
2.ค่านิยมของสังคมที่เป็นอยู่ ค่าเฉลี่ย=2.92 S.D.=0.62	0 (0)	2 (15.38)	8 (61.54)	3 (23.08)	0 (0)
3.ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนฝูง ค่าเฉลี่ย=2.77 S.D.=0.80	0 (0)	3 (23.08)	4 (30.77)	6 (46.15)	0 (0)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตาราง 4.2 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด(ต่อ)

ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้กระทำ ความผิดในคดียาเสพติด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.ต้องการเป็นที่ยอมรับในตัวเองและ สังคมที่เป็นอยู่ ค่าเฉลี่ย=2.69 S.D.=1.07	1 (7.69)	2 (15.38)	3 (23.08)	6 (46.15)	1 (7.69)
5.ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก ครอบครัว ค่าเฉลี่ย=1.85 S.D.=0.36	0 (0)	0 (0)	0 (0)	11 (84.62)	2 (15.38)
6.ความต้องการรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อ ช่วยเหลือครอบครัว ค่าเฉลี่ย=2.85 S.D.=1.17	2 (15.38)	2 (15.38)	1 (7.69)	8 (61.55)	0 (0)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตาราง 4.2 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด(ต่อ)

ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้กระทำ ความผิดในคดียาเสพติด	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7.เกิดจากปัญหาในครอบครัว	0	0	0	10	3
ค่าเฉลี่ย=1.77	(0)	(0)	(0)	(76.92)	(23.08)
S.D.=0.42					
8.ปัญหาส่วนตัวที่หาทางแก้ไขไม่ได้จึง เลือกพึ่งยาเสพติด	0	2	2	6	3
ค่าเฉลี่ย=2.13	(0)	(15.38)	(15.38)	(46.16)	(23.08)
S.D.=0.97					
9.อยากรู้อยากลอง	6	6	1	0	0
ค่าเฉลี่ย=4.38	(46.15)	(46.15)	(7.70)	(0)	(0)
S.D.=0.62					

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ตารางที่ 4.2 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด(ต่อ)

ปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้กระทำ ความผิดในคดียาเสพติด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.มีปัญหาเกี่ยวกับด้าน สุขภาพ	0	0	0	6	7
ค่าเฉลี่ย=1.46 S.D.=0.05	(0)	(0)	(0)	(46.15)	(53.85)
11.ต้องการลดน้ำหนัก	0	0	0	4	9
ค่าเฉลี่ย=1.31 S.D.=0.46	(0)	(0)	(0)	(30.77)	(69.23)
12.ต้องการกล้าแสดงออก	1	2	2	4	4
ค่าเฉลี่ย=2.38 S.D.=1.27	(7.70)	(15.38)	(15.38)	(30.77)	(30.77)

จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 เป็นตารางแสดงระดับปัจจัยต่างๆที่จะส่งผลให้กระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้สอบถามให้เยาวชนเลือกตอบข้อที่จะส่งผลให้เยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

All rights reserved

โดยปัจจัยแรกคือ พื้นที่เป็นแหล่งมั่วสุมของยาเสพติด เยาวชนเลือกจะตอบว่า ส่งผลผลในระดับ ปานกลาง คือ ร้อยละ 46.15

ปัจจัยที่สอง คือ ค่านิยมของสังคมที่เป็นอยู่ เยาวชนส่วนใหญ่เลือกตอบ อยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ร้อยละ 61.54

ปัจจัยที่สาม คือ ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนฝูง เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย คือ ร้อยละ 46.15

ปัจจัยที่สี่ คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับในตัวเองและสังคมที่เป็นอยู่ เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย คือ ร้อยละ 46.15

ปัจจัยที่ห้า คือ ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย คือ ร้อยละ 84.62

ปัจจัยที่หก คือ ความต้องการรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเหลือครอบครัว เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย คือ ร้อยละ 61.55

ปัจจัยที่เจ็ด คือ เกิดจากปัญหาในครอบครัว เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับน้อย คือ ร้อยละ 76.92

ปัจจัยที่แปด คือ ปัญหาส่วนตัวที่หาทางแก้ไขไม่ได้จึงเลือกพึ่งยาเสพติด เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย คือ ร้อยละ 46.16

ปัจจัยที่เก้า คือ ออยากรู้อยากลอง เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ มาก และ มากที่สุด คือ ร้อยละ 46.15 เท่ากัน

ปัจจัยที่สิบ คือ มีปัญหาเกี่ยวกับด้านสุขภาพ เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 53.85

ปัจจัยที่สิบเอ็ด คือ ต้องการลดน้ำหนัก เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 69.23

ปัจจัยที่สิบสอง คือ ต้องการกล้าแสดงออก เยาวชนเลือกตอบ อยู่ในระดับ น้อย และ น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 30.77

โดยค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดจากการทำแบบสัมภาษณ์อยู่ในค่าเฉลี่ยที่ 2.44 อยู่ในระดับน้อย และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลการกระทำคามผิดในคดียาเสพติดมากที่สุด คือ ความยากไร้อยากลองคิดเป็นร้อยละ 46.15

ส่วนที่ 5 ผลวิเคราะห์คำถามเชิงลึก

ในส่วนที่สามของแบบสอบถามนั้นเป็นข้อคำถามเชิงลึกเพิ่มเติมโดยกำหนดหัวข้อทั้งหมด 4 หัวข้อ ดังนี้

1. เพราะเหตุใดจึงเลือกใช้ยาเสพติด
2. สาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
3. สังคม พื้นที่ เศรษฐกิจ อะไรส่งผลให้ท่านติดยาเสพติด
4. ท่านมีวิถีใดในการหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด

หัวข้อที่หนึ่ง เพราะเหตุใดจึงเลือกใช้ยาเสพติด โดยผู้วิจัยได้ให้ความจำกัดความของคำตอบเป็น สองคำตอบคือ อยากรู้อยากลอง และ อยากได้เงิน เยาวชนส่วนใหญ่เลือกตอบว่า อยากรู้อยากลองมากกว่า อยากได้เงินเนื่องจากด้วยวัยที่มีความคึกคะนองเมื่อเจอต้องสิ่งเร้ามาก ๆ ก็จะส่งผลให้ตนเองต้องการทำในสิ่งนั้นๆ

หัวข้อที่สอง สาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้วิจัยได้ให้จำกัดความของคำตอบเป็น สี่คำตอบคือ เพื่อนชวน ความต้องการของตนเอง พี่แก๊ชวน และอยากมีรายได้ให้ตนเอง เยาวชนส่วนใหญ่เลือกตอบว่า เพื่อนชวน เป็นสาเหตุที่ส่งผลให้ท่านเกิดการอยากจะใช้หรือไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด รองลงมาคือ ความต้องการของตนเอง พี่ชวนและอยากมีรายได้เป็นของตนเอง เนื่องจากอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ติดเพื่อนและเป็นช่วงวัยที่ต้องการเพื่อนมากที่สุด วัยรุ่นส่วนใหญ่จะอยู่กันเป็นกลุ่ม ซึ่งถ้าในกลุ่มของตนมีคนใช้สารเสพติดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ก็จะชักจูงเพื่อนๆในกลุ่มให้ลองทำตามแล้วถ้าเพื่อนๆในกลุ่มทำตามกันแล้วมีคนไม่ทำตามก็อาจจะถูกไม่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ซึ่งกล่าวได้ว่า ผู้ที่กระทำความผิดนั้นต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มของเพื่อนๆที่ใช้สารเสพติดด้วยกัน

หัวข้อที่สาม สังคม พื้นที่ เศรษฐกิจ อะไรส่งผลให้ท่านติดยาเสพติด เยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ เลือกลงโทษ สังคม ส่งผลให้เยาวชนกระทำความผิดในคดียาเสพติด โดยเยาวชนได้อธิบายคำตอบเพิ่มเติมว่า สังคมที่ตนอยู่นั้นมีการใช้สารเสพติดกันอย่างมากจึงส่งผลให้เยาวชนต้องกระทำความผิดในคดียาเสพติด

หัวข้อที่สี่ ท่านมีวิธีใดในการหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด เยาวชนเลือกตอบว่า เลิกคบกับเพื่อนกลุ่มเดิม เปลี่ยนกลุ่มเพื่อนใหม่ เล่นกีฬา เปลี่ยนที่อยู่ใหม่ หรือหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดแหล่งมั่วสุมของยาเสพติด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บทที่ 5

บทสรุป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนและข้อซักถามเชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลให้เยาวชนกระทำความผิดในคดียาเสพติด และเพื่อให้หาแนวทางการจัดการป้องกันไม่ให้เยาวชนในจังหวัดพิษณุโลกกระทำความผิดในคดียาเสพติดนั้น

ผลจากการสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนจังหวัดพิษณุโลกมีดังนี้

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

จากการศึกษาพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่จะกระทำความผิดจะอยู่ในช่วงอายุ 16 – 17 ปี พื้นที่ที่เกิดการกระทำความผิดในคดียาเสพติดเยาวชนจังหวัดพิษณุโลก จะเกิดขึ้นมาก ในอำเภอเมือง อำเภอวังทอง และ อำเภอบางระกำ ซึ่งสารเสพติดที่เยาวชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับในคดียาเสพติด คือ ยาบ้า เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีปัญหาทางด้านครอบครัว ข้อหาที่ทำให้ถูกควบคุมตัว ส่วนใหญ่จะเป็น ข้อหาครอบครองเพื่อจำหน่าย จำหน่าย และ ซื้บเสพ

จากการสัมภาษณ์เยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติดทั้ง 13 คนในสถานพินิจมีระดับปัจจัยเฉลี่ยของการกระทำผิดในคดียาเสพติดอยู่ที่ 2.44 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ผู้ศึกษาได้ถามข้อซักถามเชิงลึกเกี่ยวกับการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเยาวชนทั้ง 13 คน ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดนั้น เกิดจากความอยากรู้อยากลอง บางคนให้ข้อมูลว่าต้องการเงิน อะไรที่ส่งผลให้เยาวชนต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เยาวชนส่วนใหญ่ให้คำตอบว่า เพื่อนชักชวน คนในครอบครัวแต่เยาวชนบางคนให้คำตอบว่า และต้องการหารายได้เพื่อไปช่วยเหลือครอบครัว

All rights reserved

5.2 อภิปรายผลการดำเนินงาน

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านพื้นที่ และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่ส่งผลให้กระทำความผิดในของคดียาเสพติดของเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก คือ สังคม เนื่องจาก เยาวชนส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดถูกชักชวนโดยกลุ่มเพื่อนฝูงของตนที่มีอยู่ และบางรายถูกชักชวนโดยกลุ่มพี่ บุคคลในครอบครัว หรือกล่าวได้ว่า การกระทำ ความผิดส่วนใหญ่ มาจากสังคมตนที่อยู่ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสมมุติฐานที่กล่าวมาข้างต้นว่า “ปัจจัย ด้านสังคม สภาพแวดล้อมสังคมที่เป็นอยู่อาจเกิดความคิดในหมู่วัยรุ่นว่าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม หรือเกิดจากปมด้อยทางครอบครัวของตนเอง ขาดความอบอุ่น เลยส่งผลให้หันไปเสพยา ค้ายา เพื่อให้ เป็นที่ยอมรับในสังคม”

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนเลือกตอบคือ ปัจจัยทางด้านพื้นที่ เนื่องจาก บางพื้นที่เยาวชน ได้ข้อมูลว่าเป็นแหล่งของยาเสพติด สามารถหาซื้อขายได้ง่าย จึงทำให้พื้นที่ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้มี อิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ดังสมมุติฐานในงานวิจัยว่า “ปัจจัยเชิงพื้นที่ พื้นที่ที่ เยาวชนอาศัยอยู่อาจเป็นแหล่งมั่วสุมของผู้เสพยาเสพติดส่งผลให้เยาวชนในพื้นที่นั้นๆต้องทำตามเพื่อ ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่แห่งนั้น”

ปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุดที่เยาวชนกระทำความผิดในคดียาเสพติดที่เยาวชนเลือกตอบคือ ปัจจัย ทางด้านเศรษฐกิจจากการสัมภาษณ์เยาวชนมีเยาวชนบางรายมีรายได้จากการทำงาน เช่น รับทำฝ้า เล่นดนตรี ทำบานประตู ซึ่งจะเฉลี่ยรายได้ต่อเดือน อยู่ที่ประมาณ 5000 – 7000 บาท แต่มีเยาวชนบาง รายซึ่งมีรายได้หลักคือการค้ายาโดยตรงซึ่งทำให้มีรายได้มากถึง 20,000 -30,000 บาท/เดือน ซึ่งผู้ ศึกษาได้ถามว่าต้องการหาเงินไปทำอะไร เยาวชน ส่วนใหญ่เลือกตอบหาเงินเพื่อไปใช้จ่ายในการ ส่วนตัว มีเพียง 2 ราย จาก 13 คน เท่านั้นที่เลือกตอบว่าต้องการหาเงินไปช่วยเหลือครอบครัวซึ่ง สัมพันธ์กับสมมุติฐานที่ว่า”ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความต้องการรายได้ที่มาก ขึ้นด้วยวิธีผิดๆ”

5.3 ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงาน

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรมีน้อยเกินไปจึงไม่สามารถสรุปมาในลักษณะเชิงสถิติได้มากนัก
2. ระยะเวลาได้การดำเนินงานเรื่องแบบสอบถามใช้เวลานานต้องผ่านหลายขั้นตอนจึงทำให้มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลน้อย
3. เนื่องจากสถานพินิจเป็นสถานที่ที่มีกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดจึงห้ามนำอุปกรณ์สื่อสารทุกชนิดเข้าไปในที่ทำการจึงทำให้ไม่มีภาพบรรยายภาคต่อสัมภาษณ์เยาวชน

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาควรหาวิธีการส่งเสริมให้เยาวชนได้มีกิจกรรมทำที่สร้างสรรค์ เพื่อไม่ให้เกิดการไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
2. ในการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้ไปทำการสัมภาษณ์ มีจำนวนน้อยกว่าที่ได้นำข้อมูลสถิติจากสำนักงาน ตำรวจภูธร จังหวัด พิษณุโลก เนื่องจาก ระยะเวลาในการกักขัง เยาวชนในสถานพินิจ มีกำหนดเวลาในการควบคุมตัว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บรรณานุกรม

ครุอุษา ภัตติศิริ บทความ **เรื่องความปลอดภัยในชีวิต** สืบค้นวันที่ 20 กรกฎาคม 2558

ทัชมาวรรณ ดีประเสริฐ. (2557). **บทความด้านยาเสพติดเยาวชนกับยาเสพติด.**

ศูนย์สารสนเทศสำนักงานประชาสัมพันธ์เขต1.

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ." **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา,**

เล่มที่ 119 ตอนที่ 96 ก.ลงวันที่ 30 กันยายน 2545)สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2558

พระราชบัญญัติ **ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว**

พ.ศ. 2553 เล่ม 127 ตอนที่ 72 ก ราชกิจจานุเบกษา หน้า12

เพียรชัยรัตน์ เงินงาม. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดียาเสพติดของผู้ต้องขัง**

ในเรือนจำจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

รายงานและบทความการประชุมสัมมนาและฝึกอบรมทางวิชาการเรื่อง **ปัญหาสิ่งเสพติดให้โทษ**

29 ธันวาคม 2520

ยุพา บุญเกิน. (2544). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดด้านเสพยาจำหน่าย เสพ และ**

จำหน่ายยาบ้า : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ลัดดาวลัย ชาววิวัฒน์. (2557). **ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด อะไร คือ สาเหตุที่เยาวชนเกี่ยวข้องกับ**

กับสิ่งเสพติด"ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2558, จาก

<http://nctc.oncb.go.th/>

สำนักงานตำรวจภูธร จังหวัดพิษณุโลก.

สำนักยุทธศาสตร์. (2557). ข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทยช่วงการดำเนินมาตรการ

เร่งด่วนด้านปราบปรามและหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด. สืบค้นเมื่อวันที่ 20
ธันวาคม 2558.

Cynthia Lum. (2008). The geography of drug activity ad Violence: Analyzing spatial
relationships of non-homogenous crime event types. George Mason University,
Administration of Justice Department, Manassas, Virginia, USA.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ประวัติผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	ชาตรี ชีววัฒนานนท์
วัน เดือน ปี เกิด	15 กุมภาพันธ์ 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	92 หมู่3 ตำบลปากโทก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	จบมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จากโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม ตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2553	จบมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม ตำบลท่าทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2558	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved